

1. L'EMPRESONAMENT DELS CONSELLERS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

2. ENLLAC DE L'AUTO D'EMPRESONAMENT DELS CONSELLERS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (pdf)

1.1. La jutge envia a presó mig Govern i veu el Procés com un pla delictiu

La repressió de l'Estat va superar ahir un nou límit. El govern de la Generalitat escollit a les eleccions del 27 de setembre del 2015 ha passat aquesta nit entre reixes o a l'exili. Mentre el president, Carles Puigdemont, i quatre consellers més són a Brussel·les, la jutge de l'Audiència Nacional Carmen Lamela va decretar ahir presó incondicional per al vicepresident, Oriol Junqueras, i per als set consellers que ahir van acudir a la cita: Carles Mundó, Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Joaquim Forn, Dolors Bassa i Meritxell Borràs. L'únic que en podrà sortir aviat és qui fins fa una setmana va ser titular d'Empresa, Santi Vila, a qui la magistrada diferencia per haver dimitit just abans de la declaració d'independència: avui recuperarà la llibertat amb una fiança de 50.000 euros.

Els consellers havien arribat a l'Audiència escridassats per grups hostils i aclamats -excepte Vila- per representants del PDECat i ERC que els esperaven a la llunyania, sense poder avançar més pel dispositiu policial. Tots ells van passar per davant de la jutge Lamela, que els havia citat menys de 24 hores abans i que va rebutjar ajornar les declaracions. Molt diferent va ser l'actitud del magistrat Pablo Llarena, que uns metres més enllà, a la seu del Suprem, jutjava els membres de la mesa, als quals sí que va donar una setmana més perquè considerava que citant-los amb només un dia d'antelació es vulnerava el dret de defensa. Ahir a la nit el fiscal general, José Manuel Maza, s'alineava amb la mà dura de Lamela i subratllava a la SER que "prou paciència ha tingut, l'estat de dret".

La declaració dels consellers va ser inusualment ràpida. Tots van respondre només a les preguntes dels dos advocats que els representaven, que van optar per un qüestionari molt breu. Només Vila va ser aliè a l'estratègia -tenia advocat propi- i va respondre durant 45 minuts a les preguntes de tots.

Lamela, la mateixa jutge que va empresonar Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, va tornar a optar per la presó incondicional, cosa que va confirmar els pitjors auguris dels consellers i dels que esperaven a fora, que van rebre la notícia amb ràbia, entre plors i abraçades. La jutge argumenta que es compleixen els tres requisits necessaris per dictar presó preventiva: risc de fuga, de destrucció de proves i de reiteració dels delictes. El risc de fuga el justificava per "l'elevat poder adquisitiu dels querellats" i per la capacitat de l'ANC i Òmnium "d'auxiliar-los en cas de fugida". Lamela també prova les seves sospites amb la presència de Carles Puigdemont i quatre consellers a Brussel·les. El president, des del seu refugi, va enviar l'escalf als detinguts, va exigir-ne l'alliberament i va proclamar que "entre barrots, el govern legítim de Catalunya és més digne que els empresonadors". Avui, previsiblement, la jutge dictarà una ordre de detenció europea contra Puigdemont i la resta de consellers.

1.2. El Procés, un pla orquestrat

Lamela teixeix un argumentari en què, més enllà d'assenyalar els consellers, converteix la interlocutòria en una acusació a tot l'independentisme. Considera que el Procés és un pla "minuciosament dissenyat" per generar "inestabilitat política i econòmica". En aquest pla hi entra el Govern, però també la societat civil, l'ANC i Òmnium, a les quals qualifica de "braç civil de l'aixecament".

Les tres potes del Procés -societat civil, entitats i Govern- han organitzat "de manera conscient actes delictius durant més de dos anys", segons Lamela. La prova d'aquesta afirmació la troba en el Tribunal Constitucional i les "reincidentes i constants" actuacions contràries a les seves resolucions dutes a terme pel Govern. Per afirmar que tot és un pla orquestrat per generar "inestabilitat" es fixa en el document 'EnfoCATS', decomissat a la seu d'Economia, un text intern que el Govern no havia fet mai oficial.

Lamela descriu el moviment independentista i tots els seus actors polítics com els “ordidors” d’una estratègia per declarar la independència. El Govern i la majoria parlamentària van “impulsar i aconseguir l’aprovació de lleis i resolucions dirigides a dotar d’aparent cobertura normativa el Procés”; les entitats, considera Lamela, tenien la missió de “crear un sentiment de rebuig cap a les institucions espanyoles i els poders de l’Estat per propiciar i justificar la desobediència i impulsar la mobilització social”.

Després d’assenyalar els actors, apunta els delictes. La desobediència la basa en nombroses resolucions del TC. La malversació, en el fet que el referèndum estigués inclòs en els pressupostos. I la sedició i la rebel·lió, els més qüestionats pels experts i la defensa, els basa en el fet que es qüestionava el poder policial amb mobilitzacions “tumultuàries”.

Lamela, en un sentit similar als arguments que va fer servir per empresonar Sánchez i Cuixart, apunta que el Govern “es va valer de la població fomentant actes d’insurrecció pública, de desobediència i de resistència col·lectiva a l’autoritat legítima de l’Estat”. Segons la jutge, mobilitzacions com aquesta o l’ocupació de carrers i edificis públics van sotmetre els agents “a un assetjament incessant”.

La interlocutòria de la jutge fa un repàs general al Govern en conjunt, però avisa que durant la causa pot diferenciar entre l’actuació de cada conseller. Assenyala especialment Joaquim Forn, responsable d’Interior, per l’actuació dels Mossos. Reitera que la policia catalana va actuar amb “passivitat” l’1-O, i considera fins i tot que no va actuar en “els casos en què els membres de la Guàrdia Civil eren agredits” -no especifica quins- o que policies catalans van “increpar i enfrontar-se” al cos armat espanyol.

Per afegir el component violent que requereix el delicte de rebel·lió, la jutge afirma que la declaració d’independència “anava lligada” al cos: “17.000 efectius armats amb el potencial efecte intimidatori que aquests representaven”. La intimidació la troba en un tuit de Forn en què apuntava que no hi hauria “cap

col·lisió entre policies si s'acceptava la nova realitat política", i en la sospita que els Mossos podien tenir, en el futur estat, funcions de "seguretat externa i defensa".

1.3. Sense dispersió

Els consellers han passat la nit a la presó d'Estremera, i les conselleres a la d'Alcalá-Meco. Interior havia plantejat primer la dispersió dels alts càrrecs, però el fet que comparteixin advocat va forçar el reagrupament. Tampoc els envia a Soto del Real -on hi ha Cuixart i Sánchez- per "preservar el funcionament ordinari de la presó".

El sobiranisme va respondre a les detencions amb ràbia i tristesa. Però el temps corre, i en cinc dies cal decidir si els partits opten per anar al 21-D amb una llista única (que fins i tot podrien encapçalar alguns empresonats) o per fer-ho per separat, una opció que defensa Oriol Junqueras en un article que publica avui l'ARA. Puigdemont, des de Brussel·les, va denunciar que el 21-D es fa sota un clima de "repressió i empresonament". "Ens espera una repressió llarga i ferotge", advertia.

Ahir feia una setmana que el president s'havia plantejat unes autonòmiques per frenar el 155 i no va obtenir resposta de l'Estat. Set dies després el Parlament està dissolt, els alts càrrecs cessats i el Govern dividit entre la presó i l'exili.

2. L'AUTO D'EMPRESONAMENT DELS CONSELLERS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA ES TROBA EN EL SEGÜENT ENLLAÇ:

<https://ep00.epimg.net/descargables/2017/10/31/8bd98ac14aa3951e662a6f75f2c6ce65.pdf>